

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 68

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir panešimai

2005 m. kovo 19 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi

2005/C 68/01	Pasiūlymas dėl asmens duomenų tvarkymo ir apsaugos <i>Eurojust</i> darbo tvarkos taisyklių (Dokumentas vienbalsiai priimtas 2004 m. spalio 21 d. <i>Eurojust</i> kolegijos susirinkime ir patvirtintas Taryboje 2005 m. vasario 24 d.)	1
--------------	--	---

I Informacija

Komisija

2005/C 68/02	Euro kursas	11
2005/C 68/03	Valstybės pagalba — Vengrijos Respublika — Valstybės pagalba Nr. C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Laikinojo mechanizmo procedūra) — Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt. — Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį ⁽¹⁾	12
2005/C 68/04	Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis — Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja ⁽¹⁾	27
2005/C 68/05	Daugiataškių plačiajuosčių radijo dažnių licencijų suteikimas — Daugiataškių plačiajuostės radijo signalų sistemos dažnių licencijų suteikimo procedūros	28
2005/C 68/06	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla Nr. COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant) ⁽¹⁾	29

LT

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi)

PASIŪLYMAS DĖL ASMENS DUOMENŲ TVARKYMO IR APSAUGOS EUROJUST DARBO TVARKOS TAISYKLIŲ

(Dokumentas vienbalsiai priimtas 2004 m. spalio 21 d. Eurojust kolegijos susirinkime ir patvirtintas Taryboje 2005 m. vasario 24 d.)

(2005/C 68/01)

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiose taisyklėse ir bet kuriame kitame jų įgyvendinimo tekste:

- a) „Eurojust sprendimas“ – tai 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas, įkuriantis Eurojust siekiant sustiprinti kovą su sunkiais nusikaltimais, su pakeitimais padarytais 2003 m. birželio 18 d. Tarybos sprendimu;
- b) „Kolegija“ – tai Eurojust kolegija, kaip nurodyta Eurojust sprendimo 10 straipsnyje;
- c) „nacionalinis narys“ – tai kiekvienos valstybės narės į Eurojust komandiruotas nacionalinis narys, kaip nurodyta Eurojust sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje;
- d) „padėjėjas“ – tai asmuo, galintis padėti kiekvienam nacionaliniam nariui, kaip nurodyta Eurojust sprendimo 2 straipsnio 2 dalyje;
- e) „Eurojust personalas“ – tai administracijos direktorius, kaip nurodyta Eurojust sprendimo 29 straipsnyje, ir Eurojust sprendimo 30 straipsnyje nurodytas personalas;
- f) „duomenų apsaugos pareigūnas“ – tai pagal Eurojust sprendimo 17 straipsnį paskirtas asmuo;
- g) „jungtinis priežiūros organas“ – tai pagal Eurojust sprendimo 23 straipsnį įkurtas nepriklausomas organas;
- h) „asmens duomenys“ – tai bet kuri informacija, susijusi su fiziniu asmeniu („duomenų subjektu“), kurio tapatybė yra arba gali būti nustatyta; asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta – tai asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta tiesiogiai ar netiesiogiai, pirmiausia pagal asmens kodą arba pagal vieną ar kelis to asmens fizinio, fiziologinio, psichologinio, ekonominio, kultūrinio ar socialinio pobūdžio požymius;
- i) „asmens duomenų tvarkymas“ („tvarkymas“) – tai bet kuri automatinėmis arba neautomatinėmis priemonėmis su asmens duomenimis atliekama operacija arba operacijų grupės: rinkimas, užrašymas, sisteminimas, saugojimas, pritaikymas ar keitimas, paieška, pasitikrinimas, naudojimas, atsklei-

dimas perduodant, skleidimas ar kitoks duomenų padarymas primenamais, grupavimas ar jungimas, tvarkymo sustabdymas, ištrynimasis ar naikinimas;

- j) „asmens duomenų kaupimo rinkmenose sistema“ („rinkmenų sistema“) – tai susistemintas pagal konkrečius kriterijus prieinamų asmens duomenų rinkinys, kuris gali būti centralizuotas, decentralizuotas arba suskirstytas funkciniu ar geografiniu pagrindu;
- k) „duomenų valdytojas“ – tai asmuo, kuris vienas arba drauge su kitais nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones; jei tvarkymo tikslus ir būdus nustato nacionaliniai arba Europos įstatymai ar kiti teisės aktai, duomenų valdytoją ar konkrečius jo skyrimo kriterijus gali apibrėžti nacionaliniai arba Europos teisės aktai;
- l) „duomenų tvarkytojas“ – tai fizinis ar juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar bet kuris kitas organas, kuris tvarko asmens duomenis duomenų valdytojo vardu;
- m) „trečiasis asmuo“ – tai bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar bet kuris kitas organas, išskyrus duomenų subjektą, duomenų valdytoją ar duomenų tvarkytoją ir asmenis, kurie yra tiesiogiai duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo įgalioti tvarkyti duomenis; ir
- n) „duomenų gavėjas“ – tai fizinis ar juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar bet kuris kitas organas, kuriam atskleidžiami duomenys, net jei jis yra trečiasis asmuo.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR STRUKTŪRA

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šios darbo tvarkos taisyklės taikomos asmens duomenų tvarkymui, kurį atlieka Eurojust visiškai arba iš dalies automatinėmis priemonėmis, ir asmens duomenų, sudarančių rinkmenų sistemos dalį arba skirtų rinkmenų sistemos daliai sudaryti pagal Eurojust sprendimą, tvarkymui neautomatinėmis priemonėmis.

2. Šios taisyklės taikomos visai informacijai, surinktai ir toliau tvarkomai *Eurojust*, t.y. informacijai, kurią jis parengia ar gauna ir kurią jis turi, susijusią su *Eurojust* atsakomybės sričiai prisiskiriamomis politikos kryptimis, veiklos rūšimis ir sprendimais.

3. Šios taisyklės netaikomos informacijai, perduotai išimtinai *Eurojust* nacionaliniam nariui pagal jo teismines galias, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 9 straipsnio 3 dalyje.

3 straipsnis

Struktūra

1. Visi asmens duomenys laikomi susijusiais su byla arba nesusijusiais su byla. Asmens duomenys laikomi susijusiais su byla, jei jie yra susiję su *Eurojust* operatyviniais uždaviniais, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 5, 6 ir 7 straipsniuose.

2. Su byla susiję duomenys tvarkomi pagal III ir IV antraštinės dalis. Su byla nesusiję duomenys tvarkomi pagal III ir V antraštinės dalis.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRI PRINCIPAI, TAIKOMI *EUROJUST*

4 straipsnis

Privataus gyvenimo neliečiamumo teisė ir duomenų apsauga

Tvarkydamas asmens duomenis, *Eurojust* dirba visapusiškai gerbdamas asmenų žmogaus teises ir pagrindines laisves, pirmiausia jų privataus gyvenimo neliečiamumo teisę, neatsižvelgiant į pilietybę ar gyvenamąją vietą.

5 straipsnis

Tvarkymo teisėtumo ir teisingumo, proporcingumo ir būtinybės principai

1. Asmens duomenys turi būti tvarkomi teisingai ir teisėtai.
2. *Eurojust* tvarko tik tuos asmens duomenis, kurie yra būtini, tapatūs, tinkami ir tik tokios apimtys, kuri būtina siekiant tikslo, dėl kurių jie renkami ar toliau tvarkomi.
3. *Eurojust* apibrėžia tvarkymo operacijas ir sistemas atsižvelgdamas į tai, kad turi būti renkami ar toliau tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini, kaip apibrėžta 2 dalyje.

Pirmiausia turi būti išnaudojamos galimybės, jei įmanoma, naudoti slapyvardžius ar padaryti duomenis anoniminiais, atsižvelgiant į tvarkymo tikslą ir į tai, kad dedamos pastangos yra pagrįstos.

6 straipsnis

Duomenų kokybė

1. *Eurojust* užtikrina, kad asmens duomenys būtų tikslūs ir prareikūs atnaujinami; turi būti imtasi visų pagrįstų priemonių užtikrinti, kad duomenys, kurie yra netikslūs ar neišsamūs, atsižvelgiant į tikslus, dėl kurių jie buvo surinkti ar toliau tvarkomi, būtų ištrinti arba ištaisyti.

2. Asmens duomenys saugomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei to reikia tiems tikslams, dėl kurių šie duomenys buvo surinkti ar toliau tvarkomi, pagal 5 straipsnio 2 dalį.

7 straipsnis

Duomenų saugumas

1. Pagal *Eurojust* sprendimo 22 straipsnį ir šias taisykles *Eurojust* imasi tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, skirtų apsaugoti asmens duomenis nuo atsitiktinio ar neteisėto sunaikinimo, atsitiktinio praradimo ar neteisėto atskleidimo, pakeitimo, prieigos prie duomenų ar nuo bet kokio kito neteisėto tvarkymo. Pirmiausia turi būti imtasi priemonių užtikrinti, kad su asmens duomenimis galėtų susipažinti tik tokie duomenis gauti įgaliojimai asmenys.

2. Imamasi tik tokių priemonių, kurios atitinka su duomenų tvarkymu susijusią riziką ir tvarkomų duomenų pobūdį.

3. Pagal *Eurojust* sprendimo 22 straipsnio 2 dalį ir šias taisykles *Eurojust* sukuria visapusę saugumo politiką. Šioje politikoje visapusiškai atsižvelgiama į teismo bendradarbiavimo grupės vykdomo darbo ypatingumą ir į ją įtraukiamos taisyklės dėl dokumentų įslaptinimo, *Eurojust* dirbančio personalo patikrinimo ir veiksmų, kurių turi būti imtasi saugumo pažeidimų atveju. Dėl *Eurojust* saugumo politikos konsultuojamasi su Jungtiniu priežiūros organu.

4. Visi asmenys, einantys pareigas *Eurojust*, atitinkamai informuojami apie *Eurojust* saugumo politiką ir reikalaujama, kad jiems skiriamas technines ir organizacines priemones jie naudotų laikydamiesi taikomų duomenų apsaugos ir saugumo reikalavimų.

8 straipsnis

Duomenų subjekto teisė būti informuotu

1. Nepažeidžiant specialių IV antraštinės dalies nuostatų dėl su byla susijusių duomenų ir V antraštinės dalies nuostatų dėl su byla nesusijusių duomenų, duomenų subjektams privalo būti suteikta informacija apie tvarkymo tikslą ir duomenų valdytojo tapatybę, duomenų gavėjus ar gavėjų kategorijas, teisę susipažinti su savo asmens duomenimis ir teisę juos ištaisyti bei bet kuri kita papildoma informacija apie tvarkymo operacijos, kuriai duomenys yra skirti, teisinį pagrindą, duomenų saugojimo terminą ir teisę bet kuriuo metu pririnkus tokios papildomos informacijos kreiptis į Jungtinių priežiūros organą, atsižvelgiant į tikslus ir konkrečias duomenų tvarkymo aplinkybes, kad būtų užtikrintas teisingas duomenų subjekto duomenų tvarkymas.

2. Ši informacija turi būti suteikiama ne vėliau nei duomenų surinkimo iš duomenų subjekto metu arba, tais atvejais, kai duomenys gaunami iš trečiojo asmens – užrašant asmens duomenis, arba, jei numatoma duomenis atskleisti trečiajam asmeniui – ne vėliau kaip tuo metu, kai duomenys atskleidžiami pirmą kartą, arba, šių taisyklių IV antraštinės dalies II skyriuje numatytais atvejais – iškart, kai nebelieka galimo pavojaus tvarkymo tikslams, nacionaliniams tyrimams ir patraukimui baudžiamojon atsakomybėn bei trečiųjų asmenų teisėms ir laisvėms.

9 straipsnis

Duomenų subjekto teisė susipažinti su savo asmens duomenimis, juos ištaisyti, sustabdyti jų tvarkymą ir juos sunaikinti

1. Duomenų subjektas turi teisę susipažinti su savo asmens duomenimis, juos ištaisyti, sustabdyti jų tvarkymą ir atitinkamais atvejais juos sunaikinti. Pririnkus bendradarbiaudamas su atitinkamomis suinteresuotomis nacionalinėmis institucijomis *Eurojust* apibrėžia procedūras, padedančias duomenų subjektams naudotis šiomis teisėmis.

2. Duomenų apsaugos pareigūnas užtikrina, kad duomenų subjektų prašymu jie būtų informuojamai apie savo teises.

10 straipsnis

Tvarkymo konfidencialumas

Pagal *Eurojust* sprendimo 25 straipsnį visus asmenis, kurie pakviečiami dirbti *Eurojust* arba kartu su *Eurojust*, saisto griežti konfidencialumo įsipareigojimai. *Eurojust* imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad šie įsipareigojimai būtų vykdomi ir kad apie visus šių įsipareigojimų pažeidimus būtų nedelsiant

pranešama duomenų apsaugos pareigūnui ir Saugumo skyriaus vadovui, kurie užtikrina, kad būtų imtasi tinkamų priemonių.

11 straipsnis

Vidaus duomenų tvarkytojai

Išskyrus atvejus, kai tai numatyta nacionaliniuose ar Europos teisės aktuose, asmuo, tvarkantis duomenis *Eurojust* ir turintis prieigą prie asmens duomenų, tvarko duomenis tik gavęs duomenų valdytojo nurodymus.

12 straipsnis

Asmenų, einančių pareigas *Eurojust*, klausimai, prašymai pateikti informaciją ir skundai

1. Taikant *Eurojust* sprendimo 17 straipsnio 2 dalį ir 17 straipsnio 4 dalį, duomenų apsaugos pareigūnas, gavęs bet kurio asmens, einančio pareigas *Eurojust*, prašymą, jam suteikia informaciją apie *Eurojust* duomenų tvarkymo veiklą. Duomenų apsaugos pareigūnas atsako į pateiktus klausimus ir reaguoja į visus prašymus pateikti informaciją arba skundus dėl įtariamo *Eurojust* sprendimo nuostatų, šių taisyklių ar bet kurių kitų *Eurojust* asmens duomenų tvarkymą reglamentuojančių taisyklių pažeidimo. Nė vienas asmuo negali nukentėti dėl to, kad duomenų apsaugos pareigūnui praneša apie įtariamą asmens duomenų tvarkymą reglamentuojančių nuostatų pažeidimą.

2. Visi *Eurojust* dirbantys asmenys bendradarbiauja su Kolegija, nacionaliniais nariais, duomenų apsaugos pareigūnu ir Jungtiniu priežiūros organu klausimų, tyrimų, audito ir bet kurios kitos su duomenų apsauga susijusios veiklos srityje.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SU BYLA SUSIJUSIŲ DUOMENŲ TVARKYMO OPERACIJŲ TAISYKLĖS

I skyrius

Sąlygos, kuriomis asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas

13 straipsnis

Asmens duomenys, tvarkomi vykdam su byla susijusią veiklą

1. Vykdydamas su byla susijusią veiklą, kiek to reikia tikslams pasiekti, *Eurojust* asmens duomenis tvarko automatinėmis priemonėmis arba susistemintose rankinėse rinkmenose pagal *Eurojust* sprendimo 14, 15 ir 16 straipsnius.

2. Nacionalinis (-iai) narys (-iai), tvarkantis (-ys) individualių bylų asmens duomenis, nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus bei priemones ir todėl laikomas (-i) duomenų valdytoju (-ais) arba atitinkamais atvejais – bendru (-ais) duomenų valdytoju (-iais).

14 straipsnis

Tvarkymo teisėtumas ir teisingumas

Asmens duomenys gali būti renkami ir toliau tvarkomi vykdant su byla susijusią veiklą, kiek tvarkymas yra būtinas *Eurojust* uždaviniams atlikti stiprinant kovą su sunkiais nusikaltimais.

15 straipsnis

Tikslų apribojimas

Atliekant tyrimus ir patraukiant baudžiamojon atsakomybėn *Eurojust* tvarkomi asmens duomenys jokiais aplinkybėmis netvarkomi jokiais kitais tikslais.

16 straipsnis

Duomenų kokybė

1. Kai atliekant tyrimą ir patraukiant baudžiamojon atsakomybėn informaciją *Eurojust* perduoda valstybė narė ar išorės šalis, *Eurojust* neatsako už gautos informacijos teisingumą tačiau nuo gavimo momento užtikrina, kad būtų imtasi visų pagrįstų priemonių tai informacijai atnaujinti.

2. Jei *Eurojust* nustato, kad atitinkami duomenys yra netikslūs, apie tai informuoja trečiąjį asmenį, iš kurio informacija buvo gauta, ir informaciją ištaiso.

17 straipsnis

Ypatingos duomenų kategorijos

1. *Eurojust* imasi reikiamų techninių priemonių užtikrinti, kad duomenų apsaugos pareigūnas būtų automatiškai informuojamas apie išskirtinius atvejus, kuriais pasinaudojama *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 4 dalimi. Bylų valdymo sistema užtikrina, kad šie duomenys nebūtų įtraukti į *Eurojust* sprendimo 16 straipsnio 1 dalyje nurodytą indeksą.

2. Kai tokiuose duomenyse nurodomi liudytojai ar nukentėjusieji, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 2 dalyje, bylų valdymo sistema neįregistruoja šios informacijos, nebent tai pagrindžia Kolegijos sprendimas.

18 straipsnis

Eurojust sprendimo 15 straipsnio 3 dalyje nurodytų kategorijų asmens duomenų tvarkymas

1. *Eurojust* imasi reikiamų techninių priemonių užtikrinti, kad duomenų apsaugos pareigūnas būtų automatiškai informuojamas apie išskirtinius atvejus, kuriais ribotą laiką naudojamasi *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 3 dalimi.

2. Kai tokiuose duomenyse nurodomi liudytojai ar nukentėjusieji, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 2 dalyje, bylų valdymo sistema neįregistruoja šios informacijos, nebent tai pagrindžia ne mažiau kaip dviejų nacionalinių narių bendrai priimtas sprendimas.

II skyrius

Duomenų subjekto teisės

19 straipsnis

Duomenų subjekto teisė būti informuotu

1. Operatyvinėje *Eurojust* veikloje informacija apie tvarkymą duomenų subjektams suteikiama iškart, kai paaiškėja, jog šios informacijos pateikimas duomenų subjektui nepakenktų:

- Eurojust* uždavinių stiprinant kovą su sunkiais nusikaltimais atlikimui; arba
- nacionaliniams tyrimams ir patraukimui baudžiamojon atsakomybėn, kuriems padeda *Eurojust*; arba
- monitoringo, tikrinimo ar kontrolės uždaviniui, net ir atsitiktinai susijusiam su oficialių įgaliojimų vykdymu a ir b punktuose nurodytais atvejais; arba
- trečiųjų asmenų teisėms ir laisvėms.

2. Pasinaudojimas 1 dalyje išvardytais atvejais įregistruojamas bylos laikinojoje darbinėje rinkmenoje, nurodant už šią rinkmeną atsakingo (-ų) nacionalinio (-ių) nario (-ių) priimto sprendimo priežastis.

20 straipsnis

Duomenų subjekto teisė susipažinti su savo asmens duomenimis

Kiekvienas asmuo turi teisę susipažinti su savo asmens duomenimis, kuriuos *Eurojust* sprendimo 19 straipsnyje nustatytais aplinkybėmis tvarko *Eurojust*.

21 straipsnis

Duomenų subjekto naudojimosi savo teisėmis tvarka

1. Asmenys, norintys pasinaudoti savo kaip duomenų subjekto teisėmis, savo prašymus *Eurojust* gali pateikti tiesiogiai arba per šiam tikslui jo pasirinktoje valstybėje narėje paskirtą instituciją, kuri jo prašymą perduoda *Eurojust*.

2. Prašymus pasinaudoti teisėmis nagrinėja su prašymu susijęs (-ę) nacionalinis (-iai) narys (-iai), kuris (kurie) prašymo kopiją pateikia duomenų apsaugos pareigūnui įregistruoti.

3. Su prašymu susijęs (-ę) nacionalinis (-iai) narys (-iai) atlieka reikiamus patikrinimus ir informuoja duomenų apsaugos pareigūną apie konkrečiu atveju priimtą sprendimą. Šiame sprendime visapusiškai atsižvelgiama į šias taisykles, teisės aktus, taikomus prašymui, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 19 straipsnio 3 dalyje, *Eurojust* sprendimo 19 straipsnio 4 dalyje išvardytas prašymo atmetimo priežastis ir konsultacijas su kompetentingomis teisėsaugos institucijomis, vykstančias prieš priimant sprendimą, kaip nustatyta *Eurojust* sprendimo 19 straipsnio 9 dalyje.

4. Jei konkrečiu atveju tai būtina, duomenų apsaugos pareigūnas atlieka papildomus bylų valdymo sistemos patikrinimus ir informuoja atitinkamą (-us) nacionalinį (-ius) narį (-ius), jei šių patikrinimų metu randama papildomos susijusios informacijos. Atitinkamas (-i) nacionalinis (-iai) narys (-iai), remdamasis (-iesi) duomenų apsaugos pareigūno suteikta informacija, gali nuspręsti persvarstyti pirminį sprendimą.

5. Duomenų apsaugos pareigūnas atitinkamo (-ų) nacionalinio (-ių) nario (-ių) priimtą galutinį sprendimą perduoda duomenų subjektui pagal *Eurojust* sprendimo 19 straipsnio 6 dalį ir informuoja duomenų subjektą apie galimybę paduoti apeliacinį skundą Jungtiniam priežiūros organui, jei jo netenkina *Eurojust* pateiktas atsakymas.

6. Prašymas visapusiškai išnagrinėjamas per tris mėnesius nuo jo gavimo. Duomenų subjektas gali dėl šio klausimo kreiptis į Jungtinį priežiūros organą, jei per šį terminą į jo prašymą nebuvo atsakyta.

7. Tais atvejais, kai prašymas gaunamas per nacionalinę instituciją, atitinkamas (-i) nacionalinis (-iai) narys (-iai) užtikrina, kas ši institucija būtų informuota apie duomenų apsaugos pareigūno atsakymą, pateiktą duomenų subjektui.

8. *Eurojust* įdiegia bendradarbiavimo su nacionalinėms institucijomis, paskirtomis spręsti duomenų subjektų teisių klausimus, procedūras, siekdamas užtikrinti, kad prašymai *Eurojust* būtų perduodami tinkamai ir laiku.

22 straipsnis

Trečiųjų asmenų informavimas apie su byla susijusių asmens duomenų ištaisymą, jų tvarkymo sustabdymą ar sunaikinimą

Eurojust įdiegia reikiamas technines priemones, skirtas užtikrinti, kad tais atvejais, kai, gavęs prašymą, *Eurojust* taiso asmens duomenis, sustabdo jų tvarkymą ar juos ištrina, būtų automatiškai sudaromas šiuos duomenis pateikusių asmenų ir adresų sąrašas. Pagal *Eurojust* sprendimo 20 straipsnio 5 dalį duomenų valdytojas užtikrina, kad į šį sąrašą įtraukti asmenys būtų informuojami apie padarytus asmens duomenų pakeitimus.

III skyrius

Duomenų saugumo klausimai

23 straipsnis

Automatinė bylų valdymo sistema

1. *Eurojust* įdiegia automatinę bylų valdymo sistemą, į kurią įtraukiama rinkmenų sistema, kuria naudojasi nacionaliniai nariai, sprenddami su byla susijusius klausimus, ir kurioje yra laikinosios darbinės rinkmenos bei indeksas, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 16 straipsnyje. Į sistemą įdiegiamos bylų valdymo, darbo srauto aprašymo ir informaciją bei saugumą siejančių nuorodų funkcijos.

2. Bylų valdymo sistemą patvirtina Kolegija, pasikonsultavusi su duomenų apsaugos pareigūnu, Jungtiniu priežiūros organu ir atitinkamu *Eurojust* personalu, bei atsižvelgdama į visus 22 straipsnio ir kitų atitinkamų *Eurojust* sprendimo nuostatų reikalavimus.

3. Bylų valdymo sistema sudaro sąlygas nacionaliniams nariams nustatyti tikslą ir konkrečias priežastis, dėl kurių vykdant *Eurojust* sprendimo 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytus uždavinius sukuriami laikinoji darbinė rinkmena.

24 straipsnis

Laikinosios darbinės rinkmenos ir indeksas

1. Pagal *Eurojust* sprendimo 14 straipsnio 4 dalį ir 16 straipsnį *Eurojust* sudaro su tyrimais susijusių duomenų indeksą ir laikinąsias darbinės rinkmenas, kuriose taip pat yra asmens duomenų. Tiek duomenų indeksas, tiek laikinosios darbinės rinkmenos sudaro 23 straipsnyje minimos bylų valdymo sistemos dalį ir jais naudojantis laikomasi *Eurojust* sprendimo 15 straipsnyje nustatytų asmens duomenų tvarkymo apribojimų.

2. Nacionaliniai nariai atsako už naujų su jų tvarkomomis bylomis susijusių laikinųjų darbinių rinkmenų sukūrimą. Kiekvienai naujai laikinajai darbinei rinkmenai bylų valdymo sistema automatiškai suteikia numerį (identifikatorių).

3. *Eurojust* įdiegia automatinę bylų valdymo sistemą, leidžiančią nacionaliniams nariams jų tvarkoms asmens duomenis saugoti tarnybiniam naudojimui skirtoje laikinojoje darbinėje rinkmenoje arba leisti su šia rinkmena ar jos dalimi (-is) susipažinti kitam (-iems) nacionaliniam (-iams) nariui (-iams), suinteresuotam (-iems) byla, su kuriai yra susijusi ši rinkmena. Bylų valdymo sistema leidžia jiems apibrėžti konkrečius asmens duomenų ir su asmeniu nesusijusių duomenų punktus, su kuriais jie nori leisti susipažinti kitam (-iems) nacionaliniam (-iams) nariui (-iams), padėjėjui (-ams) ar įgaliotiems personalo nariams, kurie yra susiję su bylos tvarkymu, ir parinkti tuos informacijos punktus, kuriuos jie nori įtraukti į indeksą pagal *Eurojust* sprendimo 14 ir 15 straipsnius užtikrinant, kad į indeksą būtų įtraukti bent šie punktai: nuoroda į laikinąją darbinę rinkmeną; nusikaltimo rūšys; suinteresuotos valstybės narės, tarptautinės organizacijos bei trečiųjų šalių organai ir (arba) institucijos; Europos Komisijos ar ES organų ir subjektų dalyvavimas; bylos tikslai ir būklė (pradėta/baigta).

4. Kai nacionalinis narys leidžia susipažinti su laikinąja darbine rinkmena ar jos dalimi vienam ar keliems suinteresuotiems nacionaliniams nariams, bylų valdymo sistema užtikrina, kad įgalioti naudotojai galėtų susipažinti su atitinkamomis rinkmenos dalimis, tačiau negalėtų keisti pirminio autoriaus įvestų duomenų. Tačiau įgalioti naudotojai naujas laikinosios darbinės rinkmenos dalis gali papildyti susijusia informacija. Panašiai, indekse pateiktą informaciją gali skaityti visi įgalioti sistemos naudotojai, tačiau ją keisti gali tik jos pirminis autorius.

5. Ši sistema automatiškai informuoja duomenų apsaugos pareigūną apie kiekvienos naujos darbinės rinkmenos, kurioje yra asmens duomenų, sukūrimą, ypač apie išskirtinius atvejus, kuriais naudojamas *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 3 dalimi. Bylų valdymo sistema tokius duomenis pažymi taip, kad šiuos duomenis į sistemą įvedęs asmuo nepamirštų apie pareigą šiuos duomenis saugoti ribotą laikotarpį. Kai tokiuose duomenyse nurodomi liudytojai ar nukentėjusieji, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 2 dalyje, sistema neįregistruoja šios informacijos, nebent tai pagrindžia ne mažiau kaip dviejų nacionalinių narių bendrai priimtas sprendimas.

6. Bylų valdymo sistema automatiškai informuoja duomenų apsaugos pareigūną apie išskirtinius atvejus, kuriais naudojamas *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 4 dalimi. Kai tokiuose duomenyse nurodomi liudytojai ar nukentėjusieji, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 2 dalyje, sistema neįregistruoja šios informacijos, nebent tai pagrindžia Kolegijos sprendimas.

7. Bylų valdymo sistema užtikrina, kad į indeksą būtų galima įrašyti tik *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 1 dalies a–i ir k punktuose bei 15 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens duomenis.

8. Indekse turi būti pateikta tiek informacijos, kad jos pakaktų siekti *Eurojust* uždavinių, pirmiausia *Eurojust* sprendimo 16 straipsnio 1 dalies tikslų.

25 straipsnis

Įeičių rinkmenos ir audito seka

1. *Eurojust* įdiegia reikiamas technines priemones, skirtas užtikrinti, kad būtų registruojamos visos asmens duomenų tvarkymo operacijos. Bylų tvarkymo sistema pirmiausia užtikrina, kad *Eurojust* sprendimo 19 straipsnio 3 dalyje nurodytais tikslais būtų registruojamas duomenų perdavimas ir gavimas, kaip apibrėžta *Eurojust* sprendimo 17 straipsnio 2 dalies b punkte. Pagal *Eurojust* sprendimo 22 straipsnį toks registravimas užtikrina, kad būtų galima patikrinti ir nustatyti, kuriems organams asmens duomenys perduodami ir kokie asmens duomenys įvedami į automatinės duomenų tvarkymo sistemas, taip pat kada ir kas tuos duomenis įvedė.

2. Duomenų apsaugos pareigūnas reguliariai peržiūri šiuos įrašus, kad galėtų padėti nacionaliniams nariams ir Kolegijai spręsti duomenų apsaugos klausimus, o pažeidimų atvejais – atlieka reikiamus patikrinimus. Prireikus duomenų apsaugos pareigūnas *Eurojust* sprendimo 17 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka informuoja Kolegiją ir Jungtinį priežiūros organą apie visus duomenų apsaugos pažeidimus, nustatytus pagal pirmiau minėtus įrašus. Duomenų apsaugos pareigūnas užtikrina, kad atitinkamais atvejais administracijos direktorius būtų informuotas, kad galėtų imtis reikiamų administracinių priemonių.

3. Jungtinio priežiūros organo prašymu duomenų apsaugos pareigūnas leidžia jam visapusiškai susipažinti su 1 dalyje nurodytais įrašais.

26 straipsnis

Leidimas susipažinti su asmens duomenimis

1. *Eurojust* imasi reikiamų techninių priemonių ir numato organizacines priemones, skirtas užtikrinti, kad tik nacionaliniai nariai, jų padėjėjai ir įgaliotas *Eurojust* personalas, siekdami *Eurojust* tikslų, galėtų susipažinti su asmens duomenimis, kuriuos vykdydamas operatyvinę veiklą tvarko *Eurojust*.

2. Šiose priemonės atsižvelgiama į tikslus, kuriems duomenys renkami ir toliau tvarkomi, naujausius technikos laimėjimus, saugumo lygį, būtiną dėl ypatingo *Eurojust* atliekamo darbo pobūdžio, ir *Eurojust* sprendimo 22 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Kiekvienas *Eurojust* nacionalinis narys dokumentais patvirtina ir informuoja duomenų apsaugos pareigūną apie prieigos politiką, kurią jis taiko savo nacionaliniame skyriuje su bylomis susijusioms rinkmenoms. Pirmiausia nacionaliniai nariai užtikrina, kad būtų imamasi reikiamų organizacinių priemonių, jų būtų laikomasi ir būtų tinkamai pasinaudota techninėmis ir organizacinėmis priemonėmis, kurias jiems skiria *Eurojust*.

4. Kolegija gali kitiems *Eurojust* personalo nariams suteikti prieigą prie su byla susijusių rinkmenų, kai tai būtina *Eurojust* uždaviniams atlikti.

27 straipsnis

Auditas ir kontrolė

1. Duomenų apsaugos pareigūnas kontroliuoja teisėtumą ir *Eurojust* sprendimo, šių darbo tvarkos taisyklių ir bet kurių kitų *Eurojust* taikomų asmens duomenų tvarkymą reglamentuojančių taisyklių nuostatų laikymąsi. Šiuo tikslu duomenų apsaugos pareigūnas padeda nacionaliniams nariams spręsti duomenų apsaugos klausimus ir atlieka pirmiau nurodytų taisyklių laikymosi *Eurojust* metinius tyrimus. Duomenų apsaugos pareigūnas Kolegijai ir Jungtiniam priežiūros organui praneša šių tyrimų rezultatus bei apie kitus atitinkamus pokyčius *Eurojust*. Duomenų apsaugos pareigūnas užtikrina, kad atitinkamais atvejais administracijos direktorius būtų informuotas, kad galėtų imtis reikiamų administracinių priemonių.

2. Jungtinis priežiūros organas vykdo patikrinimus ir atlieka auditą pagal *Eurojust* sprendimo 23 straipsnio 7 dalį.

IV skyrius

Duomenų srautai, skirti tretiesiems asmenims ir organizacijoms

28 straipsnis

Duomenų srautai, skirti tretiesiems asmenims ir organizacijoms

1. *Eurojust* deda pastangas, kad būtų įdiegti bendradarbiavimo susitarimai, kuriuose būtų tinkamų nuostatų dėl keitimosi asmens duomenimis su visais partneriais, su kuriais reguliariai keičiamasi duomenimis.

2. Nepažeisdamas tų atvejų, kai tokie bendradarbiavimo susitarimai yra įdiegti, *Eurojust* asmens duomenis trečiajai šaliai arba kuriam nors iš *Eurojust* sprendimo 27 straipsnio 1 dalyje nurodytų subjektų perduoda tik tuo atveju, jei jiems taikoma 1981 m. sausio 28 d. Strasbūre pasirašyta Konvencija dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu arba jei užtikrinamas atitinkamas apsaugos lygis.

3. Sprendimą dėl duomenų perdavimo valstybėms ir subjektams, kurie nėra 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvencijos šalys, priima suinteresuotas (-i) nacionalinis (-iai) narys (-iai), remdamasis (-iesi) duomenų apsaugos pareigūno atliktu apsaugos lygio tinkamumo įvertinimu. Apsaugos lygio tinkamumas įvertinamas atsižvelgiant į visas kiekvieno perdavimo ar perdavimų kategorijos aplinkybes. Pirmiausia įvertinama išnagrinėjus šiuos elementus: duomenų rūšį, perduodamų duomenų tvarkymo tikslus ir trukmę, kilmės šalį ir galutinės paskirties šalį, bendras ir sektorių teisės normas, taikomas

konkrečioje valstybėje ar organizacijoje, jose taikomas profesines ir saugumo taisykles bei perduodamų duomenų gavėjo įdiegtas pakankamas apsaugos priemonės. Šios apsaugos priemonės pirmiausia gali būti numatytos rašytiniuose susitarimuose, privalomuose duomenų valdytojiui, kuris perduoda duomenis, ir gavėjui, kuriam netaikoma vienos iš Konvencijos šalių jurisdikcija. Tokių susitarimų turinys turi apimti atitinkamus duomenų apsaugos elementus. Tais atvejais, kai dėl apsaugos lygio įvertinimo kyla sunkumų, duomenų apsaugos pareigūnas, prieš įvertindamas konkretų duomenų perdavimą, konsultuojasi su Jungtiniu priežiūros organu.

4. Vis dėlto, net jei pirmesnėse pastraipose nurodytos sąlygos netenkinamos, nacionalinis narys *Eurojust* sprendimo 27 straipsnio 6 dalyje išvardytomis išskirtinėmis aplinkybėmis gali perduoti duomenis trečiajai šaliai siekdamas vienintelio tikslo – imtis skubių priemonių rimtam pavojui, kuris gresia asmens ar visuomenės saugumui, įveikti. Nacionalinis narys dokumentais pagrindžia tokį išskirtinį duomenų perdavimą su byla susijusioje laikinojoje darbinėje rinkmenoje, nurodydamas tokio perdavimo priežastis, ir apie tokį perdavimą informuoja duomenų apsaugos pareigūną. Duomenų apsaugos pareigūnas patikrina, ar tokie perdavimai atliekami tik išskirtiniais ir skubiais atvejais.

V skyrius

Asmens duomenų saugojimo terminai

29 straipsnis

Asmens duomenų saugojimo terminai

1. *Eurojust* įdiegia reikiamas technines priemones, skirtas užtikrinti, kad būtų laikomasi *Eurojust* sprendimo 21 straipsnyje nustatyto asmens duomenų saugojimo termino.

2. Bylų valdymo sistema pirmiausia užtikrina, kad kas treji metai nuo įvedimo būtų peržiūrėta būtinybė saugoti asmens duomenis laikinojoje darbinėje rinkmenoje. Tokia peržiūra privalo būti sistemoje tinkamai pagrįsta dokumentais, įskaitant visų priimtų sprendimų pagrindimą, o jos rezultatai automatiškai perduodami duomenų apsaugos pareigūnui.

3. Bylų valdymo sistema ypatingai pažymi duomenis, kurie pagal *Eurojust* sprendimo 15 straipsnio 3 dalį įregistruojami ribotam laikui. Šių duomenų kategorijų atveju būtinybės išsaugoti duomenis peržiūra atliekama kas trys mėnesiai ir pagrindžiama dokumentais tokia pačia tvarka, kokia nustatyta 1 ir 2 dalyse.

4. Duomenų valdytojas prireikus konsultuojasi su Kolegija ir duomenų apsaugos pareigūnų dėl visų sprendimų atlikus peržiūrą išsaugoti duomenis ilgesniam laikui.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

SU BYLA NESUSIJUSIŲ DUOMENŲ TVARKYMO OPERACIJŲ
TAISYKLĖS

I skyrius

Bendrieji principai

30 straipsnis

Tvarkymo teisėtumas ir teisingumas

Asmens duomenys turi būti tvarkomi teisingai ir teisėtai. Visų pirma asmens duomenys gali būti tvarkomi tik tuo atveju, jeigu:

- a) tvarkymas yra būtinas duomenų valdytojo teisei prievolei vykdyti arba
- b) tvarkymas yra būtinas, kad būtų įvykdyta sutartis, kurios duomenų subjektas yra viena iš šalių, arba duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį būtų imtasi priemonių, arba
- c) duomenų subjektas nedviprasmiškai duoda sutikimą, arba
- d) tvarkymas yra būtinas gyvybiniais duomenų subjekto interesams apsaugoti, arba
- e) tvarkymas yra būtinas teisėtų duomenų valdytojo interesų tikslais, išskyrus atvejus, kai už tokius interesus yra viršesni duomenų subjekto pagrindinių teisių ir laisvių interesai, kurie pagal šių taisyklių 4 straipsnį turi būti apsaugoti.

31 straipsnis

Tikslų apribojimas

1. Asmens duomenys turi būti tvarkomi siekiant konkretaus ir tinkamai apibrėžto įstatymiško ir teisėto tikslo bei atitinkamai toliau tvarkomi tik tiek, kiek tai neprieštarauja pirmiam tvarkymo tikslui.

2. Asmens duomenys, surinkti tik tam, kad būtų užtikrintas tvarkymo sistemų ar operacijų saugumas arba kontrolė ir valdymas, nenaudojami kitais tikslais, išskyrus tuos atvejus, kai to reikia sunkių kriminalinių nusikaltimų prevencijai, tyrimui, nustatymui ir patraukimui baudžiamojon atsakomybėn už šiuos nusikaltimus.

32 straipsnis

Ypatingų kategorijų duomenų tvarkymas

1. Draudžiama su byla nesusijusiais tikslais tvarkyti asmens duomenis, susijusius rasine ar etnine kilmė, politiniais, religi-

niais ar filosofiniais įsitikinimais, naryste profesinėse sąjungose, sveikata, lytiniu gyvenimu, taip pat informacija apie asmens teistumą.

2. Šis draudimas netaikomas, jei:

- a) duomenų subjektas duoda aiškų sutikimą tvarkyti šiuos duomenis arba
- b) tvarkymas yra būtinas duomenų valdytojo konkrečioms teisėms ar teisinėms prievolėms įgyvendinti, pavyzdžiui, duomenų valdytojo prievolėms mokesčių ar darbo teisės srityje, arba kiek prireikus dėl to susitariama su duomenų apsaugos pareigūnu, taikant atitinkamas apsaugos priemonės, arba
- c) tvarkymas yra būtinas, kad būtų apsaugoti duomenų subjekto ar kito asmens gyvybiniai interesai, kai duomenų subjektas nepajėgia duoti sutikimo dėl fizinės negalios arba yra neveiksnius, arba
- d) tvarkomi duomenys, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai arba kurie yra reikalingi teisėtiems reikalavimams nustatyti, vykdyti ar juos ginti.

3. 1 dalyje nurodyti duomenys tvarkom tik tuo tikslu, kuriam jie buvo iš pradžių surinkti.

33 straipsnis

Duomenų subjekto teisės būti informuotu išimties

1. Neoperatyviniame *Eurojust* darbe galimos duomenų subjekto teisės būti informuotu bendrojo principo išimties, kai šios informacijos suteikimas duomenų subjektui galėtų pakenkti:

- a) svarbiam valstybės narės ar Europos Sąjungos ekonominiam ar finansiniam interesui arba
- b) duomenų subjekto arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugai, arba
- c) valstybių narių valstybės saugumui, visuomenės saugumui arba krašto apsaugai.

2. Duomenų apsaugos pareigūnas informuojamas apie atvejus, kuriais daromos šios išimties.

34 straipsnis

Pranešimas duomenų apsaugos pareigūnui

1. Kiekvienas duomenų valdytojas iš anksto praneša duomenų apsaugos pareigūnui apie bet kurią vieninteliam tikslui ar keliems susijusiems tikslams skirtą tvarkymo operaciją ar tokių operacijų rinkinį.

2. Teiktinoje informacijoje nurodomas:

- a) duomenų valdytojo pavardė ar pavadinimas ir institucijos ar organo, kuriam konkrečiu tikslu pavesta tvarkyti asmens duomenis, organizacinė struktūra;
- b) tvarkymo tikslas ar tikslai;
- c) duomenų subjektų kategorijos ar kategorijų bei su jais susijusių duomenų ar duomenų kategorijų apibūdinimas;
- d) tvarkymo operacijos, kuriai yra skirti duomenys, teisinis pagrindas;
- e) duomenų gavėjai ar jų kategorijos, kuriems galėtų būti atskleisti duomenys; ir
- f) bendras aprašymas, leidžiantis preliminarai įvertinti saugumo priemonių tinkamumą.

3. Apie kiekvieną pakeitimą, turintį įtakos pirmesnėje dalyje minėtai informacijai, nedelsiant pranešama duomenų apsaugos pareigūnui.

35 straipsnis

Registras

1. Duomenų apsaugos pareigūnas tvarko tvarkymo operacijų, apie kurias pranešama pagal pirmiau išdėstytas nuostatas, registrą.
2. Registre nurodoma bent 34 straipsnio 2 dalies a–f punktuose nurodyta informacija.
3. Duomenų apsaugos pareigūnas Jungtinio priežiūros organo prašymu pateikia jam bet kokią registre esančią informaciją.

36 straipsnis

Duomenų valdytojų vardu tvarkomi asmens duomenys

1. Jei tvarkymo operaciją duomenų valdytojo vardu vykdo išorės duomenų tvarkytojas, duomenų valdytojas pasirenka duomenų tvarkytoją, kuris duoda pakankamai garantijų dėl *Eurojust* sprendimo 22 straipsnyje ir kituose atitinkamuose dokumentuose nustatytų techninių bei organizacinių priemonių ir užtikrina šių priemonių laikymąsi.

2. Išorės duomenų tvarkytojo vykdomą tvarkymo operaciją reglamentuoja sutartis arba teisės aktas, įpareigojantis duomenų tvarkytoją laikytis duomenų valdytojo nurodymų, visų pirma numatantis, kad:

(¹) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

a) duomenų tvarkytojas gali veikti tik pagal duomenų valdytojo nurodymus; ir

b) *Eurojust* sprendime ir šiose darbo tvarkos taisyklėse nustatytos konfidencialumo ir saugumo prievolės taip pat yra privalomos duomenų tvarkytojui, nebent pagal 1995 m. spalio 24 d. Direktyvos 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (¹) 16 straipsnį arba 17 straipsnio 3 dalies antrąją įtrauką duomenų tvarkytojui jau yra taikomos vienos iš valstybių narių nacionaliniuose teisės aktuose nustatytos konfidencialumo ir saugumo prievolės.

3. Kad būtų išsaugotas įrodymas, sutarties ar teisės akto dalys, susijusios su duomenų apsauga, ir reikalavimai, susiję su konfidencialumo ir saugumo priemonėmis, išdėstomos rašytiniame ar jam prilygintos formos dokumente.

37 straipsnis

Automatiniai individualūs sprendimai

Duomenų subjektas turi teisę, kad jam nebūtų taikomas sprendimas, kuris turi teisinės galios ar didelį poveikį jo atžvilgiu ir kuris grindžiamas tik automatinio duomenų tvarkymu, siekiant įvertinti tam tikras jo asmenines savybes, pavyzdžiui, darbingumą, patikimumą ar elgesį, nebent tokio sprendimo priėmimą aiškiai numato nacionaliniai ar Bendrijos teisės aktai arba prireikus leidžia duomenų apsaugos pareigūnas. Bet kuriuo atveju imamasi priemonių siekiant apsaugoti teisėtus duomenų subjekto interesus, pavyzdžiui, imamasi priemonių, leidžiančių jam pareikšti savo nuomonę arba suprasti tvarkymo logiką.

II skyrius

Vidaus taisyklės, reglamentuojančios asmens duomenų apsaugą ir privatumą vidaus telekomunikacijų tinkluose

38 straipsnis

Taikymo sritis

1. Nepažeidžiant pirmiau išdėstytų straipsnių, šio skyriaus taisyklės taikomos asmens duomenų taikymui naudojant ir valdant telekomunikacijų tinklus ar galinius įrenginius, kurių eksploatavimą kontroliuoja *Eurojust*.

2. Šiame skyriuje išdėstytose taisyklėse „naudotojas“ – tai bet kuris fizinis asmuo, naudojantis telekomunikacijų tinklą ar galinį įrenginį, kurių eksploatavimą kontroliuoja *Eurojust*.

39 straipsnis

Saugumas

1. *Eurojust* imasi reikiamų techninių ir organizacinių priemonių, kad užtikrintų saugų telekomunikacijų tinklų ir galinių įrenginių (kompiuterių, serverių, kompiuterinės ir programinės įrangos) naudojimą, prireikus kartu su viešai prieinamų telekomunikacijų paslaugų teikėjais ar bendrųjų telekomunikacijų tinklų operatoriais. Atsižvelgiant į naujausius technikos laimėjimus bei jų įdiegimo išlaidas, šios priemonės užtikrina susijusią riziką atitinkantį saugumo lygį.

2. Kilus konkrečiai tinklo ir galinio įrenginio saugumo pažeidimo rizikai, *Eurojust* informuoja naudotojus apie tą riziką ir visas galimas jos pašalinimo priemones bei alternatyvias ryšio priemones.

40 straipsnis

Ryšio konfidencialumas

Eurojust užtikrina ryšio naudojantis telekomunikacijų tinklais ir galiniais įrenginiais konfidencialumą pagal Bendrijos teisę.

41 straipsnis

Srauto ir sąskaitų duomenys

1. Su naudotojais susiję srauto duomenys, kurie tvarkomi siekiant nustatyti skambučius ir kitas telekomunikacijų tinklų jungtis, ištrinami ar tampa anoniminiais pasibaigus skambučiui ar kitai jungčiai.

2. Šio bendrojo principo išimtys (pavyzdžiui, būtinybė saugoti kai kuriuos srauto duomenis, jei jie susiję su įeigos procesu, būtinu tam tikroms rinkmenoms, arba privačių skambučių apskaitai) leidžiamos tik tada, jei tai numatyta vidaus taisyklėse, *Eurojust* priimtose pasikonsultavus su duomenų apsaugos pareigūnu. Jei duomenų apsaugos pareigūnui kiltų klausimų dėl tokių išimčių teisėtumo ar tinkamumo, konsultuojamasi su Jungtiniu priežiūros organu.

3. Srauto ir sąskaitų duomenis gali tvarkyti tik asmenys, atsakingi už sąskaitų rengimą, srauto ar biudžeto valdymą.

42 straipsnis

Naudotojų sąrašai

1. Spausdintuose ar elektroniniuose naudotojų sąrašuose nurodomas asmens duomenis ir teisę susipažinti su šiais sąrašais griežtai reglamentuoja konkretus šio sąrašo tikslas.

2. Tokiais sąrašais gali naudotis tik *Eurojust* naudotojai išimtinai vidaus naudojimui arba jie įtraukiami į kitus tarpžinybinius sąrašus, kurie laikomi tinkamais.

III skyrius

Konkrečios taisyklės

43 straipsnis

Papildomos taisyklės

Prireikus *Eurojust* nustato papildomas taisykles dėl asmens duomenų tvarkymo su byla nesusijusiose operacijose. Apie tokias taisykles pranešama Jungtiniam priežiūros organui ir jos skelbiamos atskiruose vidaus žinynuose.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

KITOS NUOSTATOS

44 straipsnis

Šių darbo tvarkos taisyklių peržiūra

1. Šios taisyklės reguliariai peržiūrimos siekiant įvertinti būtinus pakeitimus. Visi šių taisyklių pakeitimai daromi ta pačia jų patvirtinimo tvarka, nustatyta *Eurojust* sprendime.

2. Jei duomenų apsaugos pareigūnas mano, kad būtina padaryti šių darbo tvarkos taisyklių pakeitimus, apie tai jis informuoja Kolegijos pirmininką ir Jungtinį priežiūros organą.

3. Jungtinis priežiūros organas supažindina Kolegiją su visais pasiūlymais ar rekomendacijomis dėl šių darbo tvarkos taisyklių pakeitimų.

45 straipsnis

Įsigaliojimas ir skelbimas

1. Šios darbo tvarkos taisyklės įsigalioja kitą dieną po to, kai jas galutinai patvirtina Taryba.

2. Jos skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

I

(Informacija)

KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2005 m. kovo 18 d.

(2005/C 68/02)

1 euro =

Valiuta			Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,3279	LVL	Latvijos latas	0,6962
JPY	Japonijos jena	139,28	MTL	Maltos lira	0,4324
DKK	Danijos krona	7,4478	PLN	Lenkijos zlotas	4,0675
GBP	Svaras šterlingas	0,69345	ROL	Rumunijos lėja	36 276
SEK	Švedijos krona	9,1144	SIT	Slovėnijos tolaras	239,70
CHF	Šveicarijos frankas	1,5495	SKK	Slovakijos krona	38,280
ISK	Islandijos krona	78,08	TRY	Turkijos lira	1,7546
NOK	Norvegijos krona	8,1280	AUD	Australijos doleris	1,6802
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	CAD	Kanados doleris	1,6027
CYP	Kipro svaras	0,5834	HKD	Honkongo doleris	10,3552
CZK	Čekijos krona	29,749	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,7951
EEK	Estijos kronos	15,6466	SGD	Singapūro doleris	2,1613
HUF	Vengrijos forintas	245,66	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 334,54
LTL	Lietuvos litas	3,4528	ZAR	Pietų Afrikos randas	8,0401

(¹) Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

VALSTYBĖS PAGALBA — VENGRIJOS RESPUBLIKA

Valstybės pagalba Nr. C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Laikinojo mechanizmo procedūra) — Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt.

Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(2005/C 68/03)

(Tekstas svarbus EEE)

2004 m. spalio 20 d. raštu, pateiktu po santraukos autentiška kalba, Komisija pranešė Vengrijos Respublikai apie savo sprendimą inicijuoti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl dalies pirmiau minėtos pagalbos (priemonių).

Komisija nusprendė neprieštarauti dėl tam tikrų priemonių, nurodytų toliau pateiktame rašte.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir šio rašto paskelbimo dienos suinteresuotosios šalys gali pateikti savo pastabas dėl pagalbos, į kurias atsižvelgdama Komisija inicijuoja tyrimo procedūrą, šiuo adresu:

Commission européenne
Direction générale de la Concurrence
Direction H
Greffes des Aides d'Etat
Spa 3 6/05
B-1049 Bruxelles
Faks. (32 2) 296 12 42

Šios pastabos bus nusiųstos Vengrijos Respublikai. Pastabas pateikiančios suinteresuotosios šalys gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jų tapatybės.

SANTRAUKA

Nuo 1995 m. PB iš Vengrijos valdžios institucijų gaudavo finansinę paramą, skirtą restruktūrizuoti banko veiklą. Pagal Stojimo akto IV.3 priede numatytą laikinojo mechanizmo procedūrą Vengrijos Respublika Komisijos tvirtinimui pranešė apie šias priemones:

I. Procedūra

2003 m. spalio mėn. Komisija gavo pranešimą apie valstybės priemones, palankias *Postabank és Takarékpénztár Rt.* (toliau – PB) pagal laikinojo mechanizmo procedūrą, numatytą Stojimo akto IV.3 priede, kuris yra Stojimo į Europos Sąjungą sutarties dalis.

II. Priemonių apibūdinimas

PB, kuris 2004 m. rugsėjo 1 d. buvo sujungtas su *Erste Bank Hungary*, iš esmės mažmeninius klientus aptarnaujantis bankas, siūlantis universalias bankininkystės paslaugas Vengrijoje. 1998 m., kai PB grėsė bankrotas, turėjo įsikišti valstybė, kuri išgelbėjo banką, atlikdama rekapitalizaciją ir įsigydama 99,9 % banko akcijų. Finansinės pagalbos, skirtos PB, tikslas buvo parengti PB restruktūrizavimui ir privatizavimui. Nepaisant pastangų privatizuoti PB 2000 m., privačiam strateginiam investuotojui bankas faktiškai buvo parduotas 2003 m. spalio mėn., kai Vengrijos Vyriausybė pirkėjui pasiūlė padengti teismines išlaidas. Kontrolinis PB akcijų paketas buvo parduotas *Austrian Erste Bank*, kuris iš pateiktų pasiūlymų pasiūlė didžiausią kainą. 2004 m. rugsėjo 1 d. PB susijungė su *Erste Bank Hungary*.

„Subordinuotos obligacijos, 1995 m. balandžio mėn.“, „Kapitalo didinimas, 1995 m. rugsėjo mėn.“, „Subordinuotos obligacijos, 1996 m. kovo mėn.“, „Subordinuotos obligacijos, 1996 m. liepos mėn.“, „Atleidimas nuo privalomojo rezervo reikalavimo, 1997 m. kovo mėn.“, „Tiesioginė valstybės garantija, 1997 m. balandžio mėn.“, „Turto apsigėitimo sandoris, 1997 m. rugsėjo mėn.“, „Kapitalo didinimas, 1997 m. birželio mėn.“, „Subordinuotos obligacijos, 1997 m. gruodžio mėn.“, „Kapitalo didinimas, 1998 m. gegužės mėn.“, „Kapitalo restruktūrizavimas, 1998 m. gruodžio mėn.“, „Portfelio valymas, 1998 m. gruodžio mėn.“, „Atleidimas nuo teisėto skolinimo ir investavimo normų, 1999 m. balandžio mėn.“, „PB konsolidacijos sutarties išipareigojimų netaikymas, 2001 m. lapkričio mėn.“, „Atleidimas nuo atviros valiutų pozicijos normos, 2001 m. spalio mėn.“, „Išimtinė teisė atidaryti sąskaitas studentams paskolų studijoms išmokėjimui, 2001 m. rugsėjo mėn.“, „ÁPV nuostolių atlyginimo garantija („Nuostolių atlyginimo garantija“)), 2003 m. spalio“.

III. Priemonių analizė

Nors, Komisijos nuomone, dauguma priemonių netaikomos po įstojimo į ES, „Nuostolių, patirtų dėl nežinomų reikalavimų, atlyginimo garantija, 2003 m. spalio mėn.“ taikoma. Ši nuostolių atlyginimo garantija numato, kad bus galima pridėti papildomų reikalavimų be tų, kurie buvo aiškiai apibrėžti stojimo į ES sąlygose. Todėl PB galimos pagalbos sritys ir dydis ateityje gali skirtis, ir dabar jo nustatyti neįmanoma.

Komisijos nuomone, Nuostolių, patirtų dėl nežinomų reikalavimų, atlyginimo garantija, kuri sudaro dalį nuo 1998 m. gruodžio mėn. Vengrijos valdžios institucijų priimtų priemonių, skirtų palengvinti PB restruktūrizavimą ir privatizaciją, yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

Komisija išnagrinėjo šią pagalbą atsižvelgdama į Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽¹⁾ (toliau – 1999 m. gairės). Atlikusi šią analizę, Komisijai iškilo rimtų abejonių dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka:

- Komisija abejoja, ar PB atitiko sunkumus patiriančios įmonės apibrėžimą 2003 m., kai jam buvo suteikta nuostolių atlyginimo garantija, ir ar pagalbos elementas, susijęs su Nuostolių, patirtų dėl nežinomų reikalavimų, atlyginimo garantija, buvo būtinas banko restruktūrizavimui.
- Komisija labai abejoja, ar pagalbos elementas, susijęs su Nuostolių, patirtų dėl nežinomų reikalavimų, atlyginimo garantija, buvo suteikta pagal restruktūrizavimo planą, laikantis 1999 m. gairėse nustatytų suderinamumo kriterijų.
- Komisija abejoja, ar suteikta pagalba buvo minimali ir ar pagalbos gavėjas daug prisidėjo prie visų PB restruktūrizavimo išlaidų.
- Komisija labai abejoja, ar tarp restruktūrizavimo priemonių, kurias skirdama pagalbą, įskaitant Nuostolių, patirtų dėl nežinomų reikalavimų, atlyginimo garantiją, parėmė Vengrijos valdžios institucijos, buvo pakankamai kompensacinių priemonių.
- Be to, Komisija labai abejoja, ar šiame kontekste taikoma Europos sutarties 45 straipsnio 2 dalis. Ši nuostata yra numatyta Europos sutarties „Išsisteigimo skyriuje“, todėl, Komisijos nuomone, ji netaikoma valstybės pagalbos kontekste. Be to, Komisija labai abejoja, ar Nuostolių, patirtų dėl nežinomų reikalavimų, atlyginimo garantija buvo būtina siekiant šioje nuostatoje numatytą tikslą.

Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas aplinkybes, Komisija priėjo prie išvados, jog šiuo etapu pagalbos elementas, susijęs su Nuostolių, patirtų dėl nežinomų reikalavimų, atlyginimo garantija, neatitinka reikiamų sąlygų, kad būtų galima taikyti išimtis, numatytas EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte. Todėl Komisija nusprendė dėl Nuostolių, patirtų dėl nežinomų reikalavimų, atlyginimo garantijos inicijuoti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnį visą neteisėtą pagalbą galima išieškoti iš gavėjo.

RAŠTO TEKSTAS

„A Bizottság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizottság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítél, a Bizottságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőséget illetően. A Bizottság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (a továbbiakban: „csatlakozási okmány”) IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. ELJÁRÁS

1. A Bizottság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: „Postabank” vagy „a Bank”) javára hozott állami intézkedésekről.
2. A Bizottság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.
3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jóllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizottság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.
4. A Bizottság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.
5. A Bizottság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizottság kérésére.

⁽¹⁾ OL C 288, 1999 10 9, p. 2

2. HÁTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.
7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot⁽¹⁾, ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.
8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemelés követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemelését hajtottak végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.
9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betétgyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekre és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.
10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszert veszélyeztette volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.
11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.
12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetéseinek kívüli („non-core“) befektetéseinek nagyrésztét kitették két eseti work-out vállalatához, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanáló szervezetéhez és a száz százalékosan a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalatához. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.
13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt.⁽²⁾ megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végeződtek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisáig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.
14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.
15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban „Erste Bank“ vagy a „Vevő“) kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.
16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgál ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:
18. **„Alárendelt kötvény, 1995. április“:** A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

⁽¹⁾ Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500⁽²⁾ Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Rt.

19. **„Tőkeemelés, 1995. szeptember“:** 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények [...] -át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó [...] -ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5-én zárult.
20. **„Alárendelt kötvény, 1996. március“:** A Postabank 1996. március 22-én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
21. **„Alárendelt kötvény, 1996. július“:** A Postabank 1996. június 22-én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
22. **„Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március“:** [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1-jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.
23. **„Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április“:** A magyar kormány készfizető kezességet vállalt a Postabank G-Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és [...] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet [...] (1997. július 14-én és 1998. július 10-én), két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 millió forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G-Módusz tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.
24. **„Eszköz swap, 1997. szeptember“:** A magyar kormány [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11-én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.
25. **„Tőkeemelés, 1997. június“:** A Postabank 1997. május 30-án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.
26. **„Alárendelt kötvény, 1997. december“:** A Postabank 1997. december 30-án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
27. **„Tőkeemelés, 1998. május“:** A Postabank 1998. május 10-én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból [...] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11-én zárult.
28. **„Tőkeátcsoportosítás, 1998. december“:** A magyar kormány 1998. decemberében tőkeleszállítást és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30-án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 millió forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintról 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9 %-os részvényesivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.
29. **„Portfóliótisztítás, 1998. december“:** A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31-én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A két éves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimalizálása csökkentésével. Jóllehet a Reorg-Apport a kötvények lejáratáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételevel 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközátruházás 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

30. **„Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április“:** Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy [...] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatoló tőke és a negatív tőkeemfelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.
31. **„A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november“:** Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeemfelelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben [...] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.
32. **„Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október“:** A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékokat képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank [...] értesítette az MNB-t a korláton felüli többletéről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az APTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét [...]ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.
33. **„Kizárólagosság a diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember“:** A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitel igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott versenypályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhitelszámlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákhitelszámlák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.
34. **„Kártérítés az ÁPV Rt. részéről („kártérítés“), 2003. október“:** A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.
36. A pályázatát követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.
37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéséül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbeli követelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.
38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:
- a) Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a tárgybani banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;
 - a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.
 - b) Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;
 - a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:

- esetleges peresített követelések esetében nem indítottak bírósági vagy választottbírósági eljárást; vagy
- ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbírósági eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az „ideiglenes eljárást”. Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt „meglévő támogatási” intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelyenél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik ⁽¹⁾.

41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.

42. Az új tagállam törekedhet a jogbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.

44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések

45. A Bizottság a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben

megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogosítja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések alkalmazandók-e a csatlakozás időpontját követően.

47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészt az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.

48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően alkalmazandónak minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többtérhaszon termelésére alkalmas.

49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is alkalmazandók az alábbi támogatási intézkedések:

- minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;
- olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;
- egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviselőtársaságának címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a „csatlakozást követően alkalmazandó” fogalmának bizottsági értelmezéséről:

„Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a „csatlakozás után is alkalmazandó”-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és „lehívási jogokhoz” hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jöllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésékor világosan nem ismert.”

51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.
52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:
- a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;
 - a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;
 - a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.
53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.
- 1.3. Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága
54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.
55. „**Alárendelt kötvény, 1995. április**”: Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
56. „**Tőkeemelés, 1995. szeptember**”: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
57. „**Alárendelt kötvény, 1996. március**”: Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
58. „**Alárendelt kötvény, 1996. július**”: Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
59. „**Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március**”: A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejár. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
60. „**Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április**”: Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
61. „**Eszköz swap, 1997. szeptember**”: Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
62. „**Tőkeemelés, 1997. június**”: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. júniusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
63. „**Alárendelt kötvény, 1997. december**”: Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
64. „**Tőkeemelés, 1998. május**”: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. májusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **„Tőkeátcsoportosítás, 1998. december“:** A tőkeátcsoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
66. **„Portfóliótisztítás, 1998. december“:** Ezt az intézkedést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket 2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
67. **„Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április“:** A hitelezési és befektetési korlátok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
68. **„A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november“:** A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
69. **„Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október“:** A nyitott devizapozíció korlátja alóli felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
70. **„Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember“:** A diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizárólagosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
71. **„Kártérítés, 2003. október“:** A magyar kormány a Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre* szóló *kártérítés* a bejelentésben megjelölt három, világosan meghatározott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i. olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhetik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyakra vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indíthatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kártérítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezése. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csatlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ ellenére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva. Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi peresített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójában nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni. Következésképpen a Postabanknak nyújtható támogatás köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandónak* minősül.

1.4. Következtetések

74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedések a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazandónak*: „Alárendelt kötvények, 1995. április“, „Tőkeemelés, 1995. szeptember“, „Alárendelt kötvények, 1996. március“, „Alárendelt kötvények, 1996. július“, „Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március“, „Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április“, „Eszköz swap, 1997. szeptember“, „Tőkeemelés, 1997. június“, „Alárendelt kötvények, 1997. december“, „Tőkeemelés, 1998. május“, „Tőkeátcsoportosítás, 1998. december“, „Portfóliótisztítás, 1998. december“, „Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április“, „A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november“, „Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október“, „Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember“, „Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október“.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az „Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékeli annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita eseteire szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per eseteire nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piacgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélt meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásokról elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének ⁽¹⁾ a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási ⁽²⁾ támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításának ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző „megtisztítására” csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítést célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől ⁽³⁾, a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: A Postabank javára hozott intézkedések

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ⁽¹⁾
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ⁽²⁾
Privatizációs eladási ár	2003. október	101,3 milliárd forint
Negatív ár		53,4 milliárd forint ⁽³⁾

⁽¹⁾ A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció árkialakítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

⁽²⁾ Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

⁽³⁾ A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a „pozitív” ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért „jó”-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

⁽¹⁾ 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

⁽²⁾ Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitelék folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

⁽³⁾ A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i keltezésű levele Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaság-politikai célokat követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyek strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel⁽¹⁾.
85. A piacgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő racionális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalat egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, „annak megállapításához, hogy [vállalkozás] privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közsférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna“⁽²⁾.
86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, „rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekszik elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese“⁽³⁾.
87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, „strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évnyi folyamatos veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti“⁽⁴⁾.
88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények

között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon köteleességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell⁽⁵⁾.

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.
90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarország és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volna megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzíthatja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.
92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

⁽¹⁾ C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

⁽²⁾ C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

⁽³⁾ T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

⁽⁴⁾ Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMSA kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

⁽⁵⁾ C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.
94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.
95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jöllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a „csatlakozást követően is alkalmazandó” intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódnának.
96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.
97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

3.1. Intervenció és szerkezetátalakítási iránymutatások

98. Az intervenció és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami

támogatásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások⁽¹⁾ („2004-es iránymutatások”) 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások⁽²⁾ („1999-es iránymutatások”) rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül⁽³⁾.

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. Mentőöv

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőöv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőövnök.

3.3. Szerkezetátalakítási támogatás

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatok a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorító támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.
103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 milliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditáshiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

⁽¹⁾ HL C 211., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint „a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát“ ⁽¹⁾ 2003-ban.
105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőke megfelelési mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 % ⁽²⁾ volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el ⁽³⁾. Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybancok átlaga fölött volt.
106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.
107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.
- Az életképesség helyreállítása
108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanalásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.
109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.
110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.
111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismeretében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségessége merült fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es megírt privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.
112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációját progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.
113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az „egyszeriség” feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.
114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.
115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.
- Minimálisra szorítókozó támogatás
116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításhoz.

⁽¹⁾ A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

⁽³⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzáttutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.
118. 2003. júliusában kormányhatározat⁽¹⁾ hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközadásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.
119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésére információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított verseny pályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.
120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkemegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 %⁽²⁾ volt. A tőkemegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.
121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.
- A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése
122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.
123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).
124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.
125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon⁽³⁾.
126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.
127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.
128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

⁽¹⁾ 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

⁽²⁾ A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

⁽³⁾ Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.

130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): „[...]”.

131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.

132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.

Következtetés

133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:

„A XIIa. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzüsszeget elhelyezők, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.”

135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a

jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás „letelepedési fejezetének” részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.

137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.

138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyeknek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. Következtetés

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

– a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: „Alárendelt kötvények, 1995. április”, „Tőkeemelés, 1995. szeptember”, „Alárendelt kötvények, 1996. március”, „Alárendelt kötvények, 1996. július”, „Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, „Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, „Eszköz swap, 1997. szeptember”, „Tőkeemelés, 1997. június”, „Alárendelt kötvények, 1997. december”, „Tőkeemelés, 1998. május”, „Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, „Portfóliótisztítás, 1998. december”, „Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, „A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, „Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, „Kizárólagosság a diákhitel folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, „Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

- Az „Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október“ a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárást indít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

**Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis
Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja**

(2005/C 68/04)

(Tekstas svarbus EEE)

Sprendimo priėmimo data: 2005 m. vasario 2 d.

Valstybė narė: Nyderlandai

Pagalbos Nr.: N 574/2004

Pavadinimas: Atleidimas nuo mokesčio už atliekas dumblui valyti

Tikslas (sektorius): Aplinkos apsauga, vandentakių infrastruktūra

Teisinis pagrindas: Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag

Biudžetas: Apie 75 mln. EUR (apskaičiuota 2004 m.)

Laikotarpis: Neribotas

Kita informacija: Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiąja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids.

Daugiataškių plačiajuosčių radijo dažnių licencijų suteikimas
Daugiataškių plačiajuostės radijo signalų sistemos dažnių licencijų suteikimo procedūros

(2005/C 68/05)

Italijos Respublikos ryšių ministerijos („Ministero delle Comunicazioni della Repubblica Italiana“) „Direzione Generale per i Servizi di Comunicazione Elettronica e di Radiodiffusione“ praneša, kad skelbimas apie daugiataškių plačiajuostės radijo signalų sistemos dažnių licencijų suteikimą buvo publikuotas 2005 2 24 „Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana“ Nr. 45, „Parte seconda“ (II dalyje), „Foglio delle Inserzioni“ (klasifikuotame skyriuje), remiantis „Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni“ 2004 6 23 Svarstymu Nr. 195/04/CONS.

Licencijos geografinių vietovių pagrindu (licencijos suteiktos atsižvelgiant į aprėpiamą teritoriją - atskirai kiekvienam Italijos regionui ar autonominėms Trento ir Bolzano provincijoms) buvo suteiktos:

- a) spektro ištekliams 24,5-26,5 GHz juostoje: ištekliai, apimantys individualius 56 MHz blokus kiekvienai šakoto spektro daliai, kurie gali būti naudojami ne didesnėmis nei 28 MHz dalimis ir yra prieinami kiekvienoje geografinės aprėpties teritorijoje toliau nurodytu kiekiu:
 - 6: Abruzzo, Basilicata, Calabria, Friuli Venezia Giulia, Valle d'Aosta;
 - 5: Kampanija, Emilija — Romanija, Lazio, Lombardija, Marche, Molise, Pjemontas, Puglia, Sardinija, Sicilija;
 - 4: autonominė Bolzano provincija, Ligūrija, Toskana, autonominė Trento provincija;
 - 3: Veneto;
- b) spektro ištekliams 27,5-29,5 GHz juostoje: ištekliai, apimantys individualius 112 MHz blokus kiekvienai šakoto spektro daliai, kurie gali būti naudojami ne didesnėmis nei 28 MHz dalimis; 2 yra prieinami kiekvienoje geografinės aprėpties teritorijoje.

Nuo skelbimo publikavimo „Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana“ datos iki paraiškų pateikimo dėl dažnio licencijų suteikimo datos turi praeiti 40 kalendorinių dienų. Paraiškos turi tenkinti skelbime ir konkurso specifikacijose išdėstyti nuostatai ir procedūras.

Šalys, norinčios gauti daugiau informacijos dėl licencijų suteikimo procedūrų, suteikiamų dažnių, kvalifikacijų, dalyvavimo procedūrų, kainų už dažnio licencijų suteikimą ir perėmėjų išpareigojimus, turėtų jos ieškoti skelbime ir konkurso specifikacijose, pateiktose Ministerijos interneto svetainėje (www.comunicazioni.it).

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla Nr. COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(Tekstas svarbus EEE)

1. 2005 m. kovo 15 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾, 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją, kai įmonė Johnson & Johnson („J&J“, JAV), įgyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, visos įmonės Guidant Corporation („Guidant“, JAV) kontrolę, pirkdama akcijas.

2. Atitinkamų įmonių verslo veikla yra:

— J&J įmonė: plataus vartojimo prekės, medikamentai, medicininiai įrenginiai ir diagnostika,

— Guidant įmonė: medicininiai įrenginiai, naudojami širdies ir kraujagyslių susirgimų gydymui.

3. Remdamasi pradiniu pranešimo nagrinėjimu Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį buvo pranešta, galėtų būti taikomas reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis pateikti savo pastabas dėl siūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (fakso numeris (32 2) 296 43 01 arba 296 72 44) arba paštu su nuoroda COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.